

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Юрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 49, пункту 4 частини першої статті 51 Закону України „Про вибори Президента України“

м. К и ї в
17 липня 2019 року
№ 49-у(II)/2019

Справа № 3-117/2019(2755/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Юрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 49, пункту 4 частини першої статті 51 Закону України „Про вибори Президента України“ від 5 березня 1999 року № 474–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 14, ст. 81) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Юрченко Ю.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 5, 8, 9, 21, 22, 24, 38, 71, 103 Конституції України (конституційність) положення Закону України „Про вибори Президента України“ від 5 березня 1999 року № 474–XIV зі змінами (далі – Закон), а саме:

– статті 49, згідно з якими грошова застава вноситься партією, яка висунула кандидата на пост Президента України, або кандидатом на пост Президента України у безготівковому порядку на спеціальний рахунок Центральної виборчої комісії (після початку виборчого процесу та до подання документів Центральній виборчій комісії для реєстрації) у розмірі два мільйони п'ятсот тисяч гривень; грошова застава повертається суб'єкту її внесення (партії чи кандидату на пост Президента України) у разі, якщо відповідного кандидата визнано обраним Президентом України або включено до виборчого бюлетеня для повторного голосування; в інших випадках грошова застава не повертається і перераховується до Державного бюджету України; у разі прийняття Центральною виборчою комісією рішення про відмову в реєстрації кандидата на пост Президента України, внесена грошова застава у п'ятиденний строк з дня його прийняття перераховується суб'єкту її внесення (відповідно на рахунок партії або рахунок, зазначений кандидатом на пост Президента України);

– пункту 4 частини першої статті 51, згідно з якими Центральна виборча комісія реєструє кандидата на пост Президента України за умови отримання

„документа про внесення грошової застави відповідно до статті 49 цього Закону“.

Автор клопотання вважає, що вказаними положеннями Закону, „якими введено додаткову вимогу до кандидата в Президенти України – внесення грошової застави в розмірі 2 500 000 грн., яка не передбачена Конституцією України, ... є прямим порушенням гарантій та прав, передбачених зазначеними вище статтями Конституції України щодо рівності прав і свобод громадян України між собою, незалежно від їх майнового стану, порушення рівності права доступу до державної служби та права бути обраним до органів державної влади та щодо недопущення звуження Законами прав особи, передбачених Конституцією України“.

На думку Юрченка Ю.І., „такий розмір грошової застави не є соціально орієнтованим розміром та не відповідає майновій спроможності переважної більшості населення України, а отже принципу співмірності“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, Закону, посилається на рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, а також судові рішення у своїй справі, а саме рішення Шостого апеляційного адміністративного суду від 9 лютого 2019 року, постанову Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 лютого 2019 року, копії яких долучені до конституційної скарги.

2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається

прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Юрченко Ю.І. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку реєстрації кандидатів на пост Президента України за умови внесення ними грошової застави. Однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням неконституційності положень статті 49, пункту 4 частини першої статті 51 Закону в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Юрія Івановича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень статті 49, пункту 4 частини першої статті 51 Закону України „Про вибори Президента України“ від 5 березня 1999 року № 474–XIV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

